

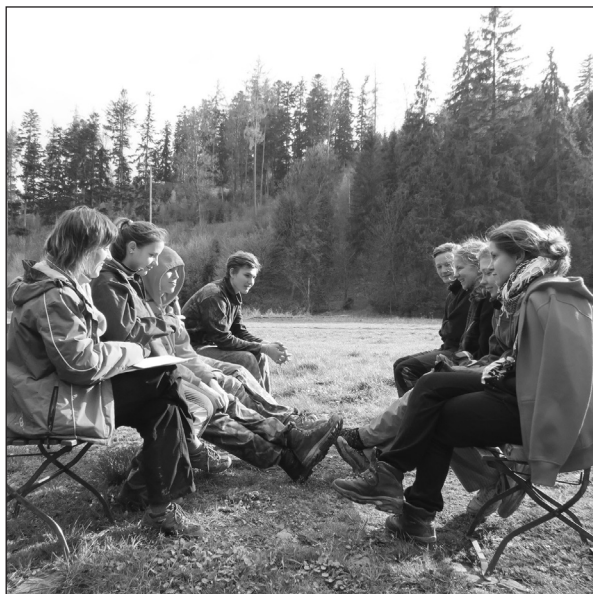
Čermné. Dobré, ale příště to zhmákneme za 30 minut. Jídelníček jste si měli zpracovat sami a nakoupit si ingredience, to se zmáкло velmi rychle tak jsme si dali scuka v cukrárně-juchů! A na večeri už to jelo-špíz byl vynikající, musíme ho dělat častěji. Druhou noc už nás nikdo nebudil - ani mráz, ani vítr, ani podivně nastavené budíky bílnoucí pravděpodobně v důsledku špatného náklonu měsíce vůči zemské ose nebo proměnlivým geomagnetickým polem Země. V sobotu se to konečně rozjelo naplno - Radka s Ještěrkou přivezly svěží vítr, zahrál se gigagegasuprfotbal a vybíjená, provedla se přednáška k motivaci, pohledala se zelenina (květinky)...no prostě co dodat, jedno za druhým. Krupice nám pravda trochu nevyšla, ale nikdo na ni neumřel tak co už. Večerní bojovka už jen vyplnila tu kouzelnou chvíli kdy Slunce zapadá, ale stále je ještě den. Navíc jsme si ji ještě užili dosyta v neděli. Ta nám opět dala jasně najevo, že cesta na Čermnou se dá ujit i za 40 minut. Tak co, dáme to příště na 30? -pa-

březen - duben 2014

Bumerang

OBČASNÍK - Turistického oddílu mládeže Průzkumník Ostrava

Přátelé, kamarádi. Končí nám další bodovací období a před námi je v tomto oddílovém roce poslední jeho část Květen-Červen. Kdo jste déle mezi Průzkumníky tak víte, že nás čekají tradiční akce jako Loukovaná nebo stavěčka letního tábora neboli příprava tábořiště na nadcházející prázdninový tábor a hlavně soutěž „Boj o Modrý Obelisk“, která ukončí náš rok a ukáže, jak na tom jste jako družiny v čem vynikáte a naopak v čem musíte ještě přidat. Jenže to se neukáže, pokud se neukážete vy. Máme přihlášených 27 členů - 27 odevzdaných přihlášek, 27 rozpůjčovaných sad oddílového materiálu a 27 kolonek v bodování. Nevíme, proč za období březen-duben bylo nejvíce 12 lidí na výpravě. Nezapomeňte, že jednou z podmínek pro účast na letním táboře je i to, že se zúčastňujete výprav a pravidelně chodíte na schůzky. Omluvené akce jsme měly za bodovací období asi pět. Velmi nás mrzí nezajem o naše výpravy. Stálo nás hodně času a sil zajistit vám program na celkem dvacet víkendů do dnešního dne. Za celý rok jsme na akcích některé členy neviděli vůbec a jiné třeba jednou nebo dvakrát. Podle mě nemá smysl chodit jen na schůzky, dvě hodiny týdně vás do oddílového života nedostanou. Ale abychom nemluvili jen o tomto nepříjemném tématu - Na druhou stranu jsme rádi, že se nám opět začíná rozbíhat plnění stezek a odborek a velice těší i zájem o nejnáročnější oddílovou zkoušku - Kruh a růžici. Budeme na táboře brát v úvahu, že jsou mezi vámi takoví, kteří ji chtějí splnit. Necháme Vám pro plnění prostor. Nakonec jen připomínáme dvě věci: 1. Letní stanový tábor v Čermné ve Slezsku - nezapomeňte na odevzdání přihlášky, bez ní nejedete ani kdyby jste byli na všech akcích. A za 2. v klubovně máme nová plastová okna a v jedné místnosti dokonce i novou podlahu. Bylo by smutné kdyby tyto novinky nepřechaly ani do letních prázdnin, proto vás žádáme, aby jste s okny zacházeli s citem - prostě jako by byly vaše (ony vlastně tak trochu i jsou) a také aby jste se v klubovně opět začali přezouvat, protože prach z vykonávaných prací už přibývat nebude. Naopak si vyčleníme část jedné schůzky na jeho úklid.

Bodování jednotlivců - březen - duben 2014:

1. 380b. Frída	15. 133b. Eliška
2. 344b. Brumla	16. 129b. Míša
3. 328b. Julča	17. 120b. Matěj Štvr.
4. 321b. Martin	18. 117b. Lukáš P.
5. 318b. Žuzík	19. 113b. Gabča
6. 314b. Tom M.	20. 109b. Kari
7. 310b. Vendy	21. 102b. Krtek
8. 295b. Bruska	22. 94b. Ondra S.
9. 190b. Matěj Kř.	23. 91b. Dominik
10. 167b. Tom W.	24. 82b. Citronka
11. 162b. Čekro	25. 61b. Štěpán
12. 157b. Honza	26. 54b. Matěj Hav.
13. 152b. Luky	
14. 147b. Jirka	

Bodování družin 03/04 2014

1. Bobři	204b..
2. Vlci	186b..
3. Draci	130b.

Akce květen – červen 2014

30.5.-1.6.	Jarní obelisk
13.-15.6.	Loukovaná
20.-22.6.	Stavěčka LT
28.6.-12.7.	Letní tábor

Černá tečka (*) znamená neúčast buď na výpravách, na schůzkách nebo na obojí.
Tři černé tečky znamenají vyloučení z oddílu.

Český Těšín 28. 2.-2. 3. 2014

Období zimní olympiády bylo opět zde a my jsme se tedy přesunuli do letoviska v Českém Těšíně. Ubytování ve skautském středisku bylo téměř dokonalé – chyběl akorát sníh. Nicméně pořadatelé se s tím dobře vypořádali a tak jsme místo curlingu hráli petanque, namísto v běžecké stopě, při biatlonu, jsme běhali na chodníkovém okruhu a při slalomu se nám trasa tvořila ve spadném listí. Ale vezmu to od začátku. O pátku se bohužel jako obvykle nic moc říct nedá, tedy kromě toho, že jsem si nezjistil, zda z nádraží vyjdu směrem k Polsku nebo „směrem k nám“ a tak jsme málem navštívili naše sousedy – našťastí je zde Olše dost široká, takže jsme se závčasu obrátili. Po úspěšném nalezení ubytování jsme se pořádně nablábili a šli se vyspat. Sobota – den olympijského klání. Letos se sešly bohužel pouze dvě země, Somálsko a Kongo, ale i tak bylo o zábavu postaráno (ono dívat se na černochoy, co vidí lyže poprvé je docela bžunda). Začali jsme zvolna – biatlonem. Snad všichni jsme vyplivli duši jenom po samotném okruhu a ona zlověstná trestná kolečka jsme ke konci docházeli za doprovodu zvuků parní lokomotivy. Naštěstí pak přišel na řadu petanque, takže jsme si náležitě odpočinuli. Po oddechové procházce přišel slalom. Nasazení obou týmů bylo obrovské – až do poslední sjezdářské dvojice to bylo naprosto vyrovnané. Konec zvonec – večer jsme opustili olympijskou část a vrhli se na schovku a zpívání (sobotní večer by bez zpívání nebyl sobotní večer, že ano). Unavení jsme s radostí ulehli do spacáků a spali jako mimina (chrápali jste teda náramně, skoro jsem nemohl usnout). Při nedělním slavnostním ceremoniálu zazněly hymny obou zemí a celé toto olympijské klání skončilo remízou (fakt nikdo neuplácel, bylo to tak). Celé to skončilo ve Vítkovicích na nádraží a musím teda dodat, že to byl parádní víkend :)! -pu-

Bolatice - 21.-23. 3. 2014

Nemělo cenu zůstatvat na víkend doma. Vpátek se prostě odjíždělo do Bolatic na základnu místních skautů a basta fidli. I přes ujištění jednou nejmenovanou dopravní společností že kupa lidí jedoucích v jednom vozidle nebude problém - problém to byl. Nervózní spolucestující, nervózní šofér - no prostě něco co nutí člověka se ještě více těšit až dojedete na místo. Ale někteří z nás si na podobné věci už zvykli-někdy si lidi nechtějí připustit že tuto jízdu prostě nebudou mít takový klid a vejet v prázdném buse jak to na jejich trase možná obvykle bývá. Bolatice nás přivítaly jako obvykle - nijak, jsou zkrátka stále stejné. Ubytovali jsme se, zahráli nějakou drobnou hru a hurá na kutě. Druhý den se pak nesl ve znamení her, ihned po snídani (mimochoodem tvořeně čerstvě upečeným pečivem z místí vyhlášené pekárny) jsme vyrazili na hřiště

ke škole. Jo hřiště, parádní hřiště - a tam jsme blbli až do oběda, vybíjená na rozehrátí, ovečky a buldoci, zvedací hoňky - jak říkám, až do oběda. Odpolední klid uběhl jako voda a vyrazilo se na krátkou procházku, tu nám zpestřoval občasný výskyt bomb, medvědů a lokálních povodní a koneckonců i mizející naučná stezka objevující se znenadání odkudkoliv a vedoucí do kamkoliv - jen ne tak jak by měla jít podle mapy. Ale bylo to kvalitní protažení nohou. Malá třešnička na dortu už byla klasika v podobě Kamene, nůžek a papíru. Večer se opekly vuřty, zaběkalo se několik písni a poté se už jen trochu blbnulo - každý po svém ale stále organizovaně, to musím dodat. Neděle je už pověstná svým úklidem, zahráli jsme ještě Pexeso speciální edice od fa.Žuzík a spol., popadli batohy a zpáteční cestu jsme si v autobuse už docela vychutnali. -pa-

Kusalíno - 4. - 6. 4. 2014

Byl tu pátek a jak už to tak bývá, jede se na nějakou akci. Tentokrát se jelo směr vsetínské vrchy, kde stojí staré známé Kusalíno. Na srazu se nás ukázalo dvanáct a z toho tři vedoucí. Počet tak akorát a k tomu nám ještě přálo počasí.

Na chatu se vyjímečně nedocházelo za tmy ale už za šera, tak brzo jsme snad ještě na Kusalínu nebyli, takže bylo dost času ještě na zatopení a na nutnou večeři. Nakonec se ještě stihlo probrat co se nestihlo ve vlaku. Všichni byli ale z cesty dost utahaní a tak se šlo spát velice brzy. V sobotu se vstávalo o něco později než obvykle, ale nebylo to bez rozcvičky. Ti co byly po snídani (převážně kluci) šli pro pitnou vodu do nedalekého ranče, kde nám bez problémů načerpali, za což jim tímto moc děkujeme. Pulec hrál hry s holkami a Pája přichystal hru při které se mělo mimo jiné určit o jakou pranostiku či hádanku šlo. Jako bonus tam bylo KPČ a TOPO. Ale šlo to všem lehce, horší to bylo s TOPO. Následoval oběd, který nás velice překvapil. Rýže s tuňákem a kukuřice/hrášek. Kdo chtěl k tomu kečup. Bylo to velmi vynikající! Následoval hodinový odpolední klid, kdy vedoucí vymysleli velmi dobrou bojovou hru, která byla až do tmy. Večeře byla tak trochu slavnostní, jelikož na výpravě se oslavovalo. Pája s Pulcem měli totiž narozeniny! Pulec nás překvapil s rychlými špunty a bylo i čím připíjet. Takže ještě jednou oběma přeji všechno nejlepší!!! Oslava skončila něco po desáté a očka nám mžourala, tak se šlo spát. Je tu neděle a bez rozcvičky. Posnídaly se domácí buchty a šlo se řezat dřevo, které se spotřebovalo na zátop a na vaření. Na hry nám nezbyl čas-sotvaže se stihlo poobědvat. Následovalo balení a úklid chaty. Děkuji ještě jednou všem, kteří se této akce zúčastnili! -ag-

Rádcák 17.-20. 4. 2014

Tak na tuhle akci jsem se vždycky těšil jako malý Jarďa. No co z toho že účastníků vždycky bývá méně než by jste napočítali prstů na ruce, o tom to právě vlastně je. Čtvrtek byl trošku rozpačitý, víceméně jsme hlavně vyplňovali svůj čas po svém. Jsem rád že si vždycky dokážete najít hru, kterou si zahrajete když se vám zrovna moc nevěnujeme, čtvrtek byl prostě volnější a nesl se ve znamení očekávání kdy se začne něco dít. Samotný program se pomalu rozbíhal až v pátek, Pulec si nachystal přednášku zdravotníka, vysvětlil vám pár tipů a triků, vytáhl Ještěřčiny příklady z praxe oddílového zdravotníka (a že jich má). No já na tohle nikdy nebyl. Při zdravotvědě mě víceméně vždycky odnášeli z místnosti na vzduch. Hned jak dořekl poslední slovo, museli jsme si zabalit svých pět švestek a rychle uhánět na vlak do Vítkova, neb jsme byli bez jídla a houby ještě nerostou. Cesta byla krátká a dokázali jsme si že jde stihnout za 45 minut dojít na vlak do